

[Aksel Larsen.]

at dette har vi heller ikke noget imod. Vi anser det for nødvendigt, at den offentlige sektor får større midler og kommer til at spille en stadig større rolle, både fordi det lovpriste private initiativ hverken har vilje eller evne til at løse de store opgaver, tiden og udviklingen kræver, og fordi dette af sande sociale grunde er fornødent. Vi deler absolut ikke den opfattelse, venstre og de konservative så halsstarrigt, men urimeligt hævder, at hvis staten ad én vej skaffer sig større indtægter, så skal den være forpligtet til på andre områder at give afkald på lige så store beløb ved, som man her foreslår, at sætte de direkte skatter ned efter en skala, som disse partier nu mener vil have deres eller deres vælgeres særlige interesse.

Det har altså stået os klart, at regeringen ikke kunne anse det for tilstrækkeligt med den indtægtsforøgelse, der blev en følge af efterårets indirekte skatter, heller ikke selv om den almindelige indtægtsforøgelse i befolkningen så at sige automatisk vil give staten ca. 500 mill. kr. mere i indkomstskatter i det kommende finansår end i det finansår, der nu lakker mod enden.

Vi må imidlertid påpege, at regeringen selv har et hovedansvar, omend ikke et eneansvar for statens pengemangel og for statens øgede forbrug. Hvorvidt forsvarsforliget af 1960, som blev sluttet mellem de fire gamle — min sandhedskærlighed forbyder mig at bruge den betegnelse, som de selv foretrækker, nemlig de fire demokratiske — partier, vil bevirke, at dette finansår ender med samlede militærudgifter på 1 200 mill. kr. eller mere, kan jeg endnu ikke sige nøjagtigt, og jeg ved heller ikke, hvilke planer om yderligere udgiftsforøgelser på denne uproduktive konto, man sysler med i forsvarsministeriet. Jeg ved imidlertid, at disse udgifter i bedste fald er unyttige som værn for riget og befolkningen, og at de altså er med til at opretholde et overflødigt forbrug, hvilket bliver så meget mere skadeligt, som dette også i væsentlig grad er et valutaforbrug. Hvis denne udgiftspost helt blev slettet — og det kan gøres ved dansk afrustning — så ville man ikke for tiden behøve at tænke på større skatteindtægter, og hvis man blot

nedsatte militærbudgettet noget, ville staten allerede derved blive mere velstående. Når jeg siger dette, må jeg vel regne med, at jeg taler for omend ikke døve øren, så dog for vrangvillige øren. Derfor er det alligevel nødvendigt at gentage det igen og igen, for at det til sidst kan blive både hørt og forstået.

Naturligvis kan der spares på andre områder end militærudgifterne, og der kan for den sags skyld også spares i det små, og det er den højtærede finansminister også opmærksom på; i hvert fald sagde han i sin fremsættelsestale, at der må holdes igen på de offentlige investeringer, ligesom der må vises tilbageholdenhed med andre offentlige udgifter. Jeg synes, at den højtærede finansminister skulle begynde at være finansminister i den forstand. Jeg ved ikke, om det allerede af en eller anden mærkelig grund skulle være for sent, men hvis han ellers kunne få standset det påbegyndte arbejde ved Skjern Å, var der dér i hvert fald en snes millioner kroner at spare til at begynde med.

Men altså: vi ventede på skatteforslagene, og nu har vi fået dem. Hvis de 2 lovforslag blev gennemført uændret, som regeringen har foreslået dem, ville de efter de beregninger, regeringen har ledsaget dem med, betyde en indtægtsforøgelse for staten på omkring 450 mill. kr. i det kommende finansår, hvortil man vel må lægge provenuet af den automatiske stigning i de direkte statsskatter — som tidligere nævnt omkring 500 mill. kr. — altså en stigning i statens absolutte indtægter i forhold til finansåret 1961-62 på op mod 1 milliard kr.

Det er nødvendigt at gentage det: forslagene er kommet vel sent. Det er jo ikke rigtigt, at udskrivningslovforslaget ofte er blevet fremsat lige så langt henne i marts. Det bliver naturligvis værre, når det som i år kombineres ikke blot med et forslag om yderligere indirekte skatter, men også med et forslag om en helt ny beskatningsform, nemlig en almindelig omsætningskat, der skal opkræves på omtrent alle varer, som sælges i handelens detailed. Der er ikke levnet folketinget den minimalt fornødne tid til at overveje en sådan skattereform og dens følger. Lad så være, at tinget naturligvis nok kunne nå at færdigbehandle det særdeles overskuelige forslag til ny udskriv-